

Midsommervise

1. Vi elsker vort land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl
over mark, under strand
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade;
//: men den skønneste krans
bli'r dog din, sankte Hans!
den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade. ://

2. Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler:
//: da går ungdom til dans
på dit bud, sankte Hans!
ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler. ://

3. Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende!
men mod ufredens ånd
over mark, under strand
vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde:
hver by har sin heks og hvert sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde;
//: vi vil fred her til lands,
sankte Hans, sankte Hans!
den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde! ://